

[Wilhelm.]

det ville koste, og vi hørte, at regeringen spillede ud med, at Landsbyggefondens finansieringsandel skulle foreslås nedsat fra de 8 til de 6 pct., hvilket i øvrigt ikke engang vil sikre de 8.000 boliger og i øvrigt også vil udhules, efterhånden som priserne på byggeriet stiger, men immervæk altså ville blive en midlertidig forøgelse af kvotaen i forhold til de under 6.000, man er nede på nu.

Vi hørte stadig væk ikke noget om, hvordan det går med de dér ting, og dér må jeg spørge som i nat, hvor boligministeren ikke var til stede: når det er sådan, at planen om at nedsætte Landsbyggefondens finansieringsandel fra 8 pct. til 6 pct. faktisk stod i regeringens udspil til forligsforhandlingerne denne gang, men blev taget ud, og man derefter siger, at nu har disse forligspartier bundet hinanden til ikke at gå hen og gøre noget, der er i strid med forliget, vil det så også sige, at denne plan har disse augustforligspartier vetoret over for? Og man kan ikke som, jeg tror, det var statsministeren, affeje det i nat med at sige: ja, ja, men det er overladt til boligforligspartierne, for der er i hvert fald ét andet parti med i augustforliget, som ikke er med blandt boligforligspartierne. Vil det sige, at man har lagt ekstra bånd på alle de boligpolitiske beslutninger, bl. a. vedrørende det almennyttige byggeri problemer? Jeg kan ikke se, at det kan betyde andet, men vi har ikke fået noget svar på det.

Hr. Christophersen var måske lidt mere oplysende, for så vidt som han røbede lidt om, hvad venstre ville mene om de her ting. Det første var om planen for Landsbyggefondens stræk, hvor hr. Christophersen klart og tydeligt sagde, at det ikke var noget, venstre bekymrede sig om, fordi Landsbyggefonden jo bare kunne klare sin 8 pct.s forpligtelse ved at kræve nogle højere huslejer i det bestående almennyttige byggeri. Dér synes jeg det er nødvendigt at trække frem, at i et materiale, vi har fået fra Boligselskabernes Landsforening — som er nyere end det martsmateriale, der her er nævnt — som kom i juni, og som er en fuldstændig opgørelse over samtlige knap 300.000 almennyttige boligers lejestigninger fra 1975 til 1976, er der for de årganges vedkommende, som er berørt af landsbyggefondsbidragene, tale

om lejestigninger på i alt mellem 14 og 33 pct. Derovenpå kommer så hr. Christophersen og siger: de kan da bare give den en ekstra skalle for at opfylde deres 8 pct.s finansieringsforpligtelse over for nybyggeriet.

Det var det, der blev sagt. Det er Landsbyggefonden, det er boligsekskaberne, der har forhindret, at kvotaen blev udnyttet, for de ville ikke lægge tilstrækkelige lejeforhøjelser på, til at de kunne klare deres 8 pct.s forpligtelse. Og det skal ses på baggrund af de lejestigninger, jeg her har nævnt, og som hr. Christophersen må kende.

Hr. Christophersen sagde også, at hvis man inden for én boligsektor — her er det specielt den almennyttige sektor — skal lave regler, der sikrer det, som boligministeren vil spille ud med, at huslejeudviklingen ikke går hurtigere, end lønudviklingen får lov til at gå efter de tvangslove, man er ved at vedtage i disse dage, så måtte det også gælde andre boligsektorer, og det var selvfølgelig ejerboligerne, hr. Christophersen talte om. Jeg skal ikke sige andet om den ting, end at jeg synes, det vil være i orden, om man gør en tilsvarende beregning for ejerboligerne, men så synes jeg, det eneste hæderlige ville være, om venstre så ville benytte den beregningsmetode, hr. Bertel Haarder har benyttet sig af, og som fuldstændig korrekt viste, at han havde boet 2 år aldeles kvit og frit i et stort hus oppe i Risskov. Så ville der næppe blive problemer med, at de reelle boligudgifter for ejerboliger steg mere end den tvangslønramme, som man påtænker lagt ned over lønarbejderne i disse dage ved forliget.

Fru Kirsten Jacobsen har sørgeligt ret i én ting, hun sagde i talen her i dag. Det var dette, at hvis boligerne i de almennyttige boligsekskaber, i hvert fald de af dem, der står over for huslejeforhøjelser af betydeligt omfang på grund af rentesikringsaftrapning osv., blev udbudt til salg, så ville nok en del af de nuværende lejere melde sig som interesserede købere. Jeg tror helt alvorligt, at fru Kirsten Jacobsen har ret i den påstand, og jeg synes, det ville være tåbeligt af nogen, der ønsker at forsvare almennyttigt byggeri, at benægte, at det forholder sig sådan.

Men hvad viser det, hvis det er rigtigt, at disse lejere ville melde sig som interesserede købere? Det viser for det første, at de ønsker at bo der. De ønsker at blive i Galge-